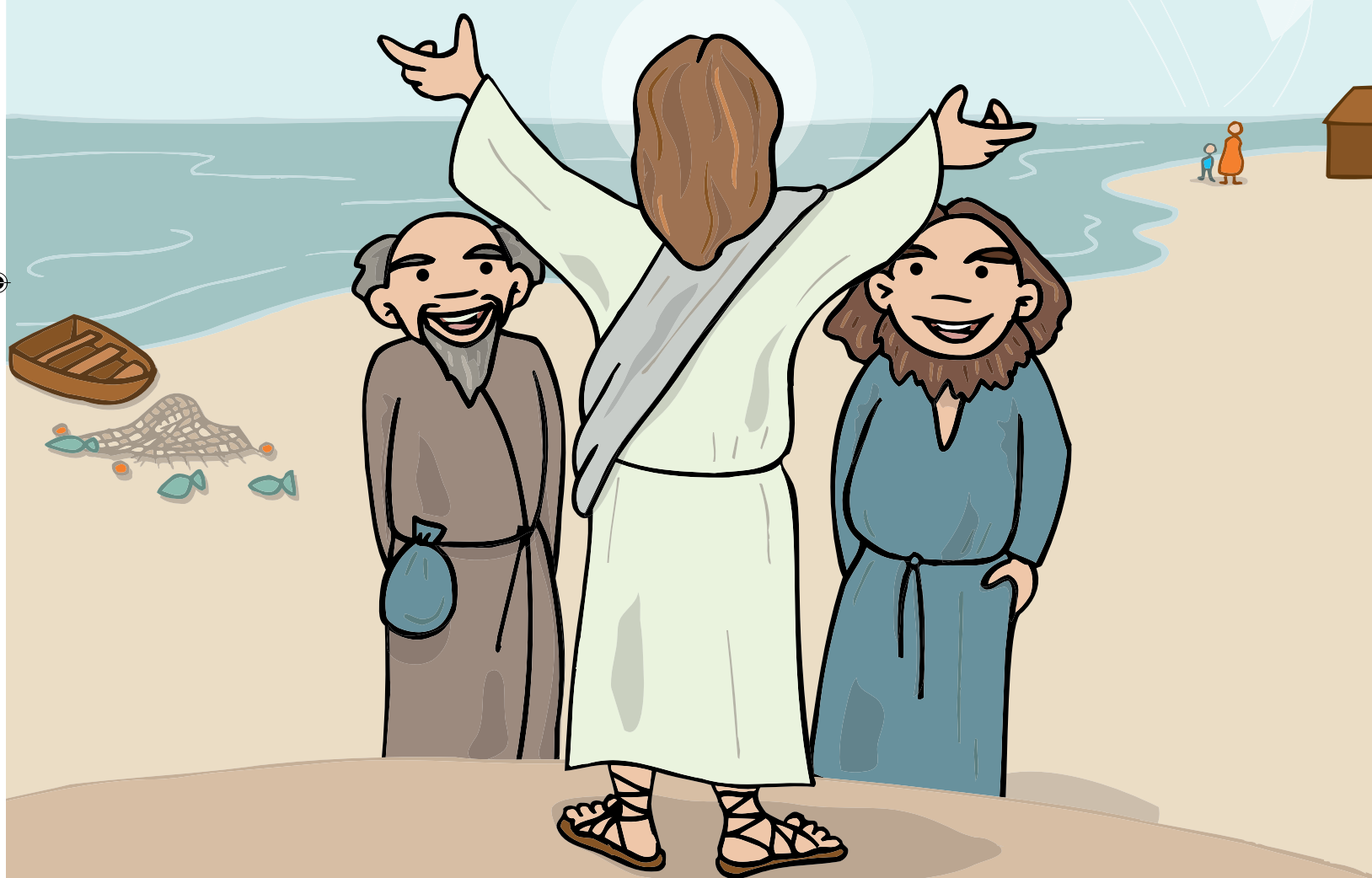

Der skete noget stort!

Sommerlejrforkyndelse 2005 for bævere og ulve

Udgivet af KFUM-Spejderne i Danmark - 2005

Tekst: Karsten Madsen, Poul Jensen og Poul Erik Knudsen.
Layout og tegninger: Maiken Nysom
Tryk: PR Offset ApS

Introduktion

Tema og ide: »Der skete noget stort!«

Udgangspunktet er beretninger fra Bibelen, hvor vi hver dag skal møde en person, som mødte Jesus mens han gik som menneske på jorden. Denne person fortæller sin historie for os – i dialogform med fortælleren. Personen er udklædt, så vi ser, at vi er i en anden tid og han/hun fortæller beretningen med en anden vinkel end vi ellers kender den.

Indhold i andagterne

Dag 1: Kortere intro om morgenen – Johannes Døberen ved Jordan flod. Markus, kap. 3, vers 1-17.

Dag 2: Drengen, som havde fået madpakke med; fem brød og to fisk. Johannes, kap. 6, vers 1-13.

Dag 3: Jairus' datter, som opvækkes fra sin søvn. Markus, kap. 5, vers 21-24 & 35-43.

Dag 4: Officeren, som leder korsfæstelsen og holder vagt ved korset til sidst. Mathæus, kap. 27, vers 54.

Dag 5: Paulus på vejen til Damaskus – og derfra ud i verden – til os. Apostlenes Gerninger, kap. 9, vers 1-30.

Gudstjenesteforslag: Her møder vi disciplen Peter og følger ham på hans vej med Mesteren.

Morgenandagter – Forslag til fast forløb til andagten

Godmorgen – hilsen

Salme

Dialog, hvor vi møder dagens person

Salme

Forklarende fortælling

Bøn - Fadervor

Salme

(Salmerne er angivet med numre først efter den nye Spejdersangbog (2004), dernæst efter den gamle).

Aftenandagter

Aftenandagterne er lavet som breve. Breve, der er skrevet af en spejder, som hedder Søren. Søren skriver til sin kammerat Jens, som er hjemme. I brevene fortæller Søren om hvad han har hørt til morgenandagterne og hvilke tanker det sætter i gang hos ham.

Med hensyn til formen på aftenandagterne, så har vi forestillet os, at man rent bogstaveligt i slutningen af lejrbalet kommer med en kuvert, som i alle spejderes påsyn åbnes. Og så læses brevet/aftenandagten op. Efter oplæsningen beder man Fadervor i kor og så slutes der med en aftensalme. Det kan f.eks. være Bæver- eller Ulvebønnen, Nu er jord og himmel stille, Nu går solen sin vej eller en helt anden aftensalme. Men brug gerne den samme salme til alle aftenandagter.

God sommerlejr

Karsten Madsen, Dronninglund

Poul Jensen, Flynder

Poul Erik Knudsen, Lemvig.

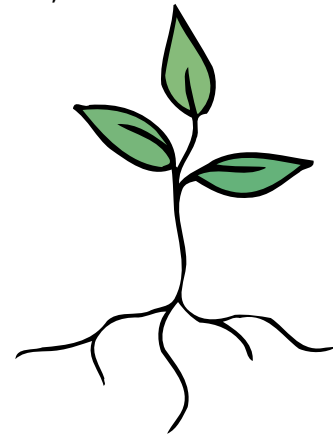
Morgenandagt

Godmorgen

Vi vil starte med at ønske for hinanden og for dagen som ligger foran os;

Må din vej gå dig i møde
 Og må vinden være din ven.
 Og må solen varme din kind.
 Og må regnen vande mildt din jord.
 Indtil vi ses igen;
 Må Gud holde - holde dig i sin hånd!
 Amen
 (Vers fra den gælliske kirke)

Salme: nr. 85/93, Nu titter til hinanden.

Dialog

Velkommen til morgensamling her på lejren.

"Der skete noget stort!" Det er det tema, vi vil bruge – og det kommer til at handle om at vi skal møde nogle af de personer, som mødte Jesus, dengang han gik på jorden – det kommer til at handle om det store, som de her mødte.

Og en af de første personer, som overhovedet mødte Jesus, han kommer her; det er Johannes Døberen.

Johannes døberen kommer ind – han er voldsom – har stort hår og vilde øjne – stor kæp i hånden – kigger rundt – han har virkelig oplevet et eller andet.

Fortæller Goddag – ja kom nærmere – og velkommen – mit navn er XXXX - Og hvad var navnet?

Johannes Øh – ja – goddag – mit navn er Johannes – de kalder mig Johannes Døberen. Ja det er fordi jeg har fået en stor opgave af Gud. Jeg skal bane vej i menneskers hjerter for Guds konge.

Fortæller Bane vej for Guds konge – og hvordan det – har det noget med dit navn at gøre. Johannes Døberen!

Johannes Det er jo lige det – det har – for jeg står nede ved floden – altså Jordanfloden! Kender I den? (Henvendt til spejderne.)

Fortæller Nej – det tror jeg ikke, at vi gør – men vi har hørt om den!

Johannes Nåh – godt – men der står jeg altså og fortæller folk, at de snart skal være klar – og at de skal rense sig, så de kan være rene, når Guds konge kommer – så de kan være værdige til at tage imod ham.

Og så går de med mig ud i Jordanfloden og så dypper jeg dem ned under vandet – som for at rense dem. Det går rigtig godt – og der kommer mange kan I tro.

Jeg kan se, at I også har noget vand her – skulle vi måske gøre det samme. For det gælder om at være ren og klar, når han kommer???

Fortæller Nej – det tror jeg nu ikke rigtig – de fleste af os er vidst allerede blevet døbt. Men du har måske forladt floden. Er der sket noget.

Johannes Ja det kan I tro - for pludselig stod han der!

Fortæller Hvem stod der!

Johannes Ja ham, som jeg skulle forberede folk på, at han snart kom – Altså Guds Søn – ja, Jesus. Pludselig stod han der i rækken og ville også døbes. Var det ikke underligt – for Guds Søn har jo ikke brug for at blive døbt – han er allerede ren – det sagde jeg også til ham. Ja faktisk sagde jeg, at det var mig, som skulle døbes af ham og ikke omvendt. Det var mere passende.

Fortæller Men hvad så – hvad sagde han så?

Johannes JO – det var lige godt fantastisk. Han sagde, at han jo også var et menneske ligesom du og jeg – og derfor skulle han døbes – ligesom alle andre – for han ville gå ind under helt de samme vilkår som andre mennesker. Og så gik jeg jo ud i vandet og døbte ham. For man skal sandelig gøre som Gud siger – det skal man!

Fortæller Gik det så godt?

Johannes Ja det gjorde – og så skete der det mest fantastiske – ja jeg er stadigvæk helt oppe og køre over det. Så skete der det, da vi igen kom op af floden, at det var som om himlen åbnede sig!

Fortæller ÅBNEDE himlen sig!

Johannes JA – så åbnede himlen sig – skyerne gled væk og det var som en lysstribe og vinden susede – og en due kom flagrende ned – ja ligesom ud af himlen – og så var røsten der – en mægtig røst.

Fortæller En røst?

Johannes Ja en røst – en stemme – det var Guds stemme – det er jeg sikker på.

Fortæller Hvad sagde den røst?

Johannes Ja-ja – rolig nu – jeg skal nok fortælle det. Den sagde; »Dette er min søn, den elskede. Hør ham« – det sagde den; »Dette er min Søn, den elskede. HØR ham!«

Fortæller Det må da have været fantastisk. Hvad sket der så.

Johannes ja – det var det også. Men så sagde Jesus, at han ville gå ud i landet for at begynde sit arbejde. Han skulle samle nogle elever – disciple kaldte han dem – for nu skulle han til fortælle om Gud for alle mennesker.

Jeg synes det er rigtig spændende, hvordan det kommer til at spænde af. Bare folk nu vil høre på det, som han siger – for det er helt klart Guds vilje, som er i ham. Jeg vil i hvert fald høre på ham – så nu går jeg videre for at finde ham igen. Men I skulle også tage og høre på ham – vil I love mig det??

Fortæller ja vi skal se, hvad vi kan gøre – men det tror jeg helt sikkert. Nu skal vi foreløbig samles igen i aften og høre mere – så kan vi tage tråden op igen. Tror du det er i orden?

Johannes Ja det er helt fint – farvel så længe!

Fortæller Jamen så farvel.

Salme: nr. 171/145, Du satte dig selv i de nederstes sted.

Forklarende fortælling

Ja – så kom vi da i gang. Vi fik mødt Johannes Døberen, som skulle gå forud for Jesus – og vi fik hørt om, at hvordan Jesus nu er gået ud i landet – i første omgang for at samle sig nogle elever – disciple.

Og man kan vist rolig sige, at ham Johannes her – at han havde mødt noget stort – det er der ingen tvivl om.

Vi får se senere, hvordan det så gik med de her disciple.

Bøn + fadervor

Salme: nr. 88/ 99, Tak Gud, for denne lyse morgen.

Aftenandagt

Spejderlejren, den .....

Kære Jens

Så er jeg kommet på sommerlejr. Vi har fået pakket ud og er i fuld sving med spejderaktiviteterne.

I dag har jeg også været til morgenandagt. Morgenandagt er der, hvor vi hører om Gud og Jesus.

Det gjorde vi også i dag.

Mange af beretningerne om Gud og Jesus er ret dramatiske. Kan du f.eks. ikke huske historien om Moses, der førte israelitterne ud af fangenskab i Egypten? Og hvordan de ægyptiske soldater kom efter israelitterne? Men druknede, da Moses lukkede vejen gennem Det Døde Hav, så vandet skyllede hen over de ægyptiske soldater.

Men sådan var den beretning, vi hørte i dag slet ikke. Den var stille og rolig. Det var den beretning, hvor Jesus som voksen kom ud til Jordanfloden. Herude var Johannes Døberen. Og her blev Jesus så døbt af Johannes. Først ville Johannes godt nok ikke døbe Jesus. Han syntes ikke det var nødvendigt, at Guds egen søn skulle døbes. Men det ville Jesus altså. Og han blev døbt.

Du synes måske, at det lyder mærkeligt, at Jesus blev døbt som voksen. Det siger vores præst, at der ikke er noget mærkeligt i. Alderen spiller ingen rolle. Faktisk kan jeg huske, at der var en i min storebrors klasse, som blev døbt kort tid inden de skulle konfirmeres. Han var nemlig ikke blevet døbt som lille.

Men i dag hørte vi altså om, hvordan det gik til, da Jesus blev døbt.

Faktisk synes jeg, det er rigtig godt at vide, at Jesus blev døbt, ligesom jeg selv er det. For jeg synes, at det viser, at Jesus også var et menneske, ligesom du og jeg. Selvom han også er Guds søn. Og når han selv var menneske, så tror jeg også bedre han forstår os andre mennesker. Så kan jeg godt henvende mig til ham, bede til ham. Han forstår mine tanker. Fordi han selv var menneske. Gik her på jorden ligesom os to. Og blev døbt ligesom os to.

Nu må jeg vist til at slutte for i dag. Snobrødet venter.

Med stor spejderhilsen

Søren

Morgenandagt

Godmorgen

Vi vil starte med at ønske for hinanden og for dagen som ligger foran os;

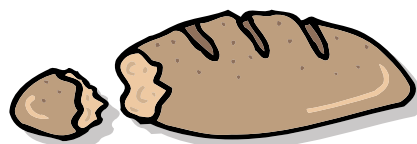
Må din vej gå dig i møde
 Og må vinden være din ven.
 Og må solen varme din kind.
 Og må regnen vande mildt din jord.
 Indtil vi ses igen;
 Må Gud holde – holde dig i sin hånd!
 Amen
 (Vers fra den gælske kirke)

Salme: nr. 87/97, Solen begynder at gløde.

Dialog

Fortælleren I går mødte vi Johannes Døberen, en af de første personer Jesus traf, da han begyndte sin vandring. Jesus gik rundt med et bestemt budskab mellem mennesker på jorden. Han fortalte om Gud og om det, som var Guds vilje – ja ikke nok med at han fortalte – han lagde også handlinger bag sine ord.

Han sagde blandt andet, at det var Guds vilje at give brød til den sultne.

Og en dag, da de var kommet langt bort fra landsbyer og butikker – ja helt ud i nogle øde bjergegne på den anden side af Genezaret Sø – da skete der noget stort – og det kunne nu være rigtig fint, hvis vi havde haft én, som kunne fortælle os om det.

(En dreng kommer frem på scenen.)

Men det kan da være, at vi er så heldige – der kommer i hvert fald en dreng, som ser ud, som kommer han fra en lidt anden tid – Vi spørger ham lige: Goddag – og hvad hedder så du!

Dreng Goddag – jeg hedder Andreas – I er da godt nok lige en hel flok samlet her, må jeg sige – og et godt stykke uden for byen – Er I også gået ud for at finde Mesteren?

Fortælleren Øh – nej – vi er på spejderlejr – men hvad er det for en Mester, du taler om?

Dreng Det er ham, som hedder Jesus – har I hørt om ham?

Fortælleren Ja – det har vi – faktisk var jeg lige ved at skulle til at fortælle om engang, hvor han mødte en stor flok mennesker langt ude i nogle øde egne. Og så stod vi og talte om, at det kunne have været rigtig godt, hvis vi nu mødte én af dem, som var med. Var du måske med?

Dreng I hvert fald har jeg lige mødt ham, som hed Jesus – og det var langt ude i ødemarken – så måske det er det, som du tænker på. Har det noget at gøre med min madpakke – måske?

Fortælleren Det har det nemlig lige præcist – en drengs madpakke handler det om – var det din?

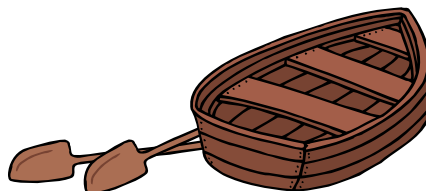
Dreng Ja – det var det nemlig – og det var helt vildt, det som skete – jeg har aldrig set noget lignende og det vil jeg aldrig glemme.

Fortælleren Vil du fortælle os, hvad der skete?

Dreng Ja – men det var jo det, at vi i vores by havde hørt en masse om en mand fra Nazaret, som hed Jesus, og som gik omkring og fortalte om Gud som hans far og gjorde en masse godt. Så gik rygtet pludselig, at han kom forbi vores lille by – og så var det bare med at følge efter. »Må jeg ikke nok,« plagede jeg min mor – og så fik jeg lov – hvis jeg lige tog en madpakke med;

to fisk fra i går og 5 små nybagte brød.

Det smager godt – så det var OK – og så løb jeg af sted sammen med et par af de andre drenge fra gaden. Der gik ikke ret lang tid, så så vi en stor flok mennesker – jeg har aldrig set så mange folk på et sted – der har nok været flere tusinde – nede ved søen stod de alle sammen – og kiggede efter en båd, som roede over søen. Snakken gik – der var lidt utilfredshed kunne vi forstå – for i båden var Jesus og hans disciple.

Så havde vi ikke været hurtige nok – fuglen var fløjet – de ville ro over til de øde egne på den anden side.

Men der var mange, som var kommet for sent – og lidt af sig selv blev det sådan, at vi bestemte os for blot at gå uden om søen og møde dem på den anden side – vi **ville** se ham.

Og sådan gik det til, at hele skaren fulgte efter og mødte ham igen på den anden side. Jesus blev godt nok lidt overrasket kunne vi forstå – men nu fortalte han så om Gud – han fortalte det i historier, som var til at forstå og huske – »den fortabte søn« hed en – »arbejderne i vingården« hed en anden – og tiden løb helt fra os. Det var ved at blive aften og spisetid.

En af hans disciple afbrød ham og sagde, om det ikke var ved at være på tide, at de fik stoppet, så folk kunne komme hjem og spise. Men Jesus blev blot ved – som om han havde en plan.

»Nåh,« sagde han, »der er nok én, som har lidt mad – vi skal nok klare det.«

»Lidt mad,« sagde disciplen, » der skal godt nok meget mad til, for at alle de folk her bare kan få en lille smule hver.«

Og så var det jo, at jeg kom i tanke om min egen madpakke – de to fisk og de fem brød i tasken på ryggen. Og før jeg vidste af det – så havde jeg rakt hånden op og sagt, at jeg da havde lidt mad med hjemmefra.

»Jamen så kom blot med det, « sagde Jesus, »hvis du da ellers vil dele« og så tog han det i sine hænder – løftede det op imod himlen og gav det til hans disciple og sagde, at de skulle begynde at dele det ud.

Og så sket der det, som jeg aldrig har drømt om kunne ske – og hvordan det gik til – det ved jeg ikke – men der blev ved med at være fisk i hænderne på disciplene og der blev ved med at være brød. Ja alle fik faktisk mere end de kunne spise og da de samlede resterne sammen blev det til 12 kurve fulde af mad. Og vi var nok mere en 5000 mennesker.

Alle var meget forundrede – alle undtagen Jesus.

»Sagde jeg ikke, at min far i himlen altid vil sørge for jer,« sagde han – men så forsvandt han i mængden og gik op i bjergene – og ingen kunne længere finde ham.

Nu blev det snart mørkt og koldt – og hvis vi skulle nå at komme hjem måtte vi småløbe hele vejen. Men det var slet ikke svært – for vi skulle jo hjem og fortælle om det store under, vi havde set – ja selv været med til.

Min mor blev ret stolt, da hun fik at vide, at hendes madpakke kunne række til mere end 5000 mand.

Var det ikke en rigtig god historie – jeg vil aldrig glemme den, kan I tro.

Fortælleren Jo det var godt nok en fin historie. Tak skal du have.

Dreng Nåh, men jeg må også videre – jeg skal hen til min fætter – han skal også lige have historien. Vi ses!

Fortælleren Det gør vi måske nok – øhh – god tur – og tak endnu engang.

Salme: nr. 187/198, Lille Guds barn, hvad skader dig.

Forklarende fortælling

Sikke en historie – det må godt nok have været stort at være med til. Men sådanne og andre beretninger har vi om dengang Jesus gik omkring på jorden iblandt mennesker.

Vi kan jo spørge os selv, hvordan det kunne lade sig gøre, det, vi her hørte. Og det kan det jo

alene fordi Jesus ikke kun var et menneske – men fordi han også var Guds søn – fordi han selv var Gud.

Den første gang han trådte frem – da kom han med en form for plan med det, som han ville have til at ske – han opregnede en række punkter;

Han ville bringe godt budskab til fattige – sætte fangne i frihed, give syn tilbage til blinde – sætte undertrykte i frihed ja få et nådeår til at blive til.

Med andre ord – han ville sørge for at alt blev godt for de mennesker han mødte på sin vej – bl.a. altså den store menneskemængde, som her manglede noget at spise. Ingen skulle gå forgæves til ham.

Og sådan er det på en måde også i dag. Ja vi skal nok ikke regne med lige at se ham komme gående – for han er jo nu i himlen – men netop fordi han er i himlen – er han overalt – for himlen er overalt. Vi kan altid henvende os.

»Og se – jeg er med jer alle dage indtil verden ende!« Det var det sidste han sagde til sine elever, inden han forlod dem – og det holder stadigvæk stik – også for os.

Vi må bede til ham – og han vil hjælpe os. Måske ikke lige med det samme – måske ikke lige med det, som vi mener, vi har brug for – men han hører os – og han vil hjælpe os.

Bøn + fadervor

Salme: nr. 197/222, Vi tror én kærlig Gud.

Aftenandagt

Spejderlejren, den ....

Kære Jens.

En lille hilsen her fra spejderlejren, hvor alt er vel. Vi er i fuld sving fra morgen til aften. Og vi får masser lækker mad at spise.

Og når vi snakker om mad, så hørte vi i dag til morgenandagt en helt vild historie, som bl.a. handlede om mad. Jesus var gået ud i ødemarken og flere tusinde mennesker var fulgt efter for at høre på ham. De havde ikke taget mad med. Og nu stod de og var hundesultne. Kun en enkelt havde taget mad med. Det var en dreng, som havde 2 fisk og 5 brød i sin madkasse. Jesus sagde så, at de bare skulle dele ud af drengens mad. Helt vildt mand. 2 fisk og 5 brød til flere tusind mennesker. Men det vilde var, at der blev ved med at være fisk og brød, selvom Jesu disciple delte ud og delte ud.

Det var ikke så sært, at mange af dem, der var samlet den dag, kom til at tro på Gud og Jesus. For de havde jo set, hvilken kraft Jesus, Guds egen søn, havde.

Men jeg har tænkt noget over beretningen. Over det med at tro på Gud. For jeg kan jo ikke få underne at se. Jeg får ikke lov til at se, at to fisk og fem brød bliver til mad til flere tusinde mennesker. Hvordan kan jeg så tro på Gud ?

Så var det, at gyngen hjemme i haven dukkede op. Du ved, at jeg elsker at gynges på den store gynges. Og jeg elsker at gynges højt. Somme tider, når far er i haven, stiller han sig hen foran gyngen. Når jeg så er højt oppe, hopper jeg af gyngen og flyver ned i fars arme. Det giver en rigtig dejlig kildren i maven - Uhhh.

Men der har jeg heller ingen bevis for, at far virkelig vil gribe mig. Jeg stoler på ham. Stoler på, at han vil gribe mig og ikke lade mig styrte mod jorden. For han har jo aldrig svigtet hverken mig, min storebror eller storesøster.

Sådan er det nok også med Gud. Han vil være hos mig, selvom jeg ikke får bevis for det. Jeg må vælge at stole på ham. Det gør jeg. Jeg stoler på Gud.

Nå, nu må jeg til at slutte for denne gang. Jeg skal lige have ryddet lidt op, inden vi skal til lejrbål.

Med stor spejderhilsen

Søren

Morgenandagt

Godmorgen

Vi vil starte med at ønske for hinanden og for dagen som ligger foran os;

Må din vej gå dig i møde
 Og må vinden være din ven.
 Og må solen varme din kind.
 Og må regnen vande mildt din jord.
 Indtil vi ses igen;
 Må Gud holde – holde dig i sin hånd!
 Amen
 (Vers fra den gæliske kirke)

Salme: nr. 87/97, Solen begynder at gløde.

Dialog

Fortælleren Så blev det igen morgen her på lejren. Når man sådan er på lejr, så møder man mange mennesker – så oplever man noget stort – noget, som gør indtryk. Men jeg føler mig overbevist om, at vi ikke kan slå den pige, som vi skal møde her. For hun har noget rigtig stort at fortælle – noget, som hun oplevede, da Jesus kom på besøg i hendes hus. Hun kommer her – og vi kunne jo starte med at sige til hende: »Goddag – og hvad hedder så du?«

Pige Jeg hedder Sara – og min far hedder Jairus – han er forstander ved vores synagoge!

Fortælleren Goddag Sara – jeg stod netop og sagde til de her spejdere, at du havde oplevet noget, som var rigtig stort. Men for øvrigt havde jeg hørt rygter om, at du var blevet syg – så jeg var helt usikker på, om du kom forbi, som vi havde aftalt. Men du ser nu ikke ret syg ud. Du var måske ikke rigtig syg – eller hvad?

Pige Nej – jeg er ikke syg længere – men jeg har lige været meget, meget syg – ja, jeg var så syg, at min familie troede, at jeg var død.

Men far havde hørt om denne Jesus – at han gik omkring – fortalte om Gud og gjorde en masse godt. Så han ville have ham med hen for at se til mig.

Da far mødte ham, sagde han til ham; »Mester – min datter er syg – men hvis du blot vil komme og lægge din hånd på hende, vil hun blive rask.«

Og Jesus var rigtig glad for at møde så stor en tro hos et menneske – så han var straks klar og de begav sig af sted.

Men så var det, at de andre i huset troede, at jeg var død – for jeg lå helt stille og trak ikke vejret længere. Så de sendte bud til min far – og Jesus – som var på vej for at sige, at han ikke behøvede at komme alligevel. Det kunne ikke betale sig, for jeg var allerede død.

Men Jesus – han blev bare ved – »lad os fortsætte,« sagde han – og da han kom til vores hus var der samlet en masse udenfor, som græd og sørgede, fordi jeg altså var død. Og de lo af Jesus, da han sagde, at jeg blot sov.

Hvem troede han, at han var – de havde selv set mig ligge i sengen helt stille og kold.

Men Jesus og min far gik ind til mig. Jesus gik hen og tog min hånd og så var det som om jeg kunne høre en stemme langt langt borte, som blidt sagde til mig;

»Talitha kum!«

Fortælleren Hvad sagde stemmen!!!!

Pige Talitha kum – det betyder; »Lille pige, stå op!« – og så slog jeg øjnene op – og rejste mig og gik hen til min far.

Ja – jeg husker nu ikke selv, hvad det var, jeg gjorde – men de har fortalt mig det nu snart 100 gange – de kan slet ikke få stoppet igen. Og nu føler jeg mig helt rask igen – var det ikke stort – sådan at blive helbredt. Han er en mægtig mand, denne Jesus.

Nogle siger om ham, at han nok er Guds Søn – men andre siger, at det ikke kan passe. Jeg tror helt sikkert på, at han er Guds søn – tror du ikke også på det.

Fortælleren Jo – bestemt gør jeg det. Men nu skal du godt nok have mange tak, fordi vi måtte høre om det store og fantastiske, som er sket for dig. Vil du hilse din far, Jairus og hele din familie – Ha´ det rigtig godt!

Farvel.

Pige Farvel

 Salme: nr. 159/188, Han har den hele vide verden.

 Forklarende fortælling

Her fik vi altså endnu et eksempel på, hvor stor en opmærksomhed og kærlighed, Jesus havde for de mennesker, som han færdedes iblandt, da han gik på jorden sammen med sine disciple.

Og vi så også, at for ham er intet menneske uden betydning – ja snarere så vi, at når det drejede sig om et barn, så var Jesus ikke til at stoppe.

»Det kan ikke betale sig, at du ulejliger Mesteren yderligere, for din datter er allerede død!«
Sådan forsøgte de at stoppe Jesus – for mesteren ulejliger man ikke.

Men det var ingen ulejlighed for Jesus – for pigen var ikke død – hun sov kun.

Det var det samme, som skete en anden gang, da nogle forsøgte at stoppe børnene i at komme hen til Mesteren – for han skulle ikke forstyrres.

Beretningen om børnene, som ender med Jesu Ord; »Lad de små børn komme til mig. Det må I ikke hindre dem i – for Guds rige er deres!«

Og det gælder faktisk stadigvæk. Alle jer, som er børn – I har fortsat første ret til at henvende jer til Gud – til Jesus.

Har I brug for hjælp så hører han jer – det er jeg sikker på – og han hjælper jer alt det, som han kan og med alt det, som han lige ved, at I har brug for.
Og det er slet ikke så dårligt at vide.

 Bøn + fadervor

 Salme: nr. 155/176, Du som gir os liv.

Aftenandagt

Spejderlejren, den ....

Kære Jens.

Endnu engang er der nyt her fra spejderlejren. I dag har vi været på et langt løb. Det var skægt. Der var mange poster, mange opgaver, der skulle løses.

Undervejs i løbet, på en grusvej, fandt vi en død solsort. Den lå i vejsiden lige så stille. Den var lidt varm endnu. Den var nok blevet ramt af en bil og kastet ud i siden. Og nu lå den så der. Vi lagde den forsigtigt ned i vejgrøften og dækkede den med lidt jord.

Også morgenandagten i dag handlede om døden. Vi hørte beretningen om Jairus' datter, som Jesus opvækkede fra de døde.

Det var en dejlig beretning. Jeg kan rigtig forestille mig, hvor glad familien blev, da datteren rejste sig op. Jeg tror de har hoppet og danset af glæde. Ja måske ligefrem grædt af glæde. Min mor kommer nemlig somme tider til at græde af glæde, når noget rigtigt dejligt sker. Det gjorde hun f.eks. da moster Pernille blev gift.

Det er også en ret fantastisk beretning. Tænk, Jesus kunne ikke blot forvandle to fisk og fem brød til mad til flere tusinde. Han kunne også helbrede. Ja endog opvække fra de døde. Det lyder helt vildt.

Jeg har i dagens løb tænkt lidt på, hvorfor Jesus ikke gør det samme i dag? For også i dag er der folk, der er syge. Børn der dør.

Måske gjorde Jesus de undere for at vise, at selvom han var menneske, så havde han guddommelig kraft. Og at der var guddommelig kraft over de ord og løfter, Jesus gav, da han gik på jorden.

At hans egentlige opgave ikke var at helbrede, men at bane vejen gennem døden for os mennesker. Sådan at vi kan samles hos Gud, når døden kommer til os. Sådan tror jeg det er. Men det er altså somme tider svært helt at forstå det med Jesus og Gud. Men man behøver vel heller ikke forstå det 100%, for at kunne tro på det. Det synes jeg i hvert fald ikke man gør. Nå, nu vil jeg slutte for denne gang. Vi skal lige have øvet en sketch til lejrbladet

Med stor spejderhilsen

Søren

Morgenandagt

Godsmorgen

Vi vil starte med at ønske for hinanden og for dagen som ligger foran os;

Må din vej gå dig i møde
 Og må vinden være din ven.
 Og må solen varme din kind.
 Og må regnen vande mildt din jord.
 Indtil vi ses igen;
 Må Gud holde – holde dig i sin hånd!
 Amen
 (Vers fra den gælliske kirke)

Salme: nr. 113/150, Hil dig frelser og forsoner.

Dialog

Romersk soldat kommer frem på Scenen – taler til sig selv – højt – står lidt eftertænksomt:

Soldat »Sandelig – sandelig – så var han det altså – jeg vidste, at han var noget særligt – ja sandelig – det var han – skulle jeg have grebet ind – nej – det var som om han ville det hele vejen – det var vel derfor han var så anderledes – det var som opfyldte han noget, som hele tiden havde været meningen.
 Nej – jeg kunne ikke – skulle ikke gribe ind – det måtte ske.
 Sandelig – den mand var Guds søn – ja sandelig – den mand var Guds søn.

Fortæller Øhh – ja undskyld!

Soldat – *farer sammen – griber til sit sværd – råber højt – meget højt:* Holdt – stop – smid jeres våben!

Fortæller *bange:* Nej-nej – tag det roligt – jeg har ingen våben – gør mig ikke noget – jeg tænkte bare!

Soldat Hvad tænkte du – du må hellere sige frem – ellers!

Fortæller Ja – hvis du lige vil give mig lov, så vil jeg sige, at vi altså er her på spejderlejr og at vi hver morgen har mødt en, som har oplevet noget stort i forbindelse med at de har mødt Jesus fra Nazaret – og—

Soldat Jesus fra Nazaret – kender I også ham?

Fortæller Ja – det var det, som jeg tænkte på – for det lød lidt som om du måske også havde mødt ham – ja det er ikke fordi jeg lyttede – men jeg kunne ikke undgå at høre, at du talte om en, som »Sandelig må have været Guds søn« – og det var jo Jesus fra Nazaret – så jeg tænkte, at du måske kunne fortælle os lidt om det, som du har oplevet – -- ja det er ikke fordi – men vi skal nok lade være med at sige det videre – altså at vi har hørt det fra dig!!

Soldat HHMMM – (*fnyser ud af næsen*) – ja men så lad gå da – og I ser heller ikke ud som om I kender kejseren i Rom og kan sige noget videre til ham – eller det gør I måske (*truende*) I er vel ikke spioner?

Fortæller Nej – på ingen måde – men vi vil gerne høre, hvad du har oplevet.

Soldat Ja, øhh, – altså – jeg er soldat i Jerusalem – jeg er faktisk delingsfører – og har ansvaret for de korsfæstelser, som finder sted. I ved, når forbrydere skal henrettes. Men så var det altså

her i fredags – de kom med en, som skulle henrettes – ja de kunne ikke sige, hvad han havde gjort – blot at han sagde, at han var Guds søn – det var vidst mest noget, jøderne havde kørende iblandt dem selv – og Pilatus havde givet efter for dem for at undgå al for meget ballade. Men nu kender jeg jo forbrydere ret godt – altså – jeg har ordnet en del af dem – sådan – og ham her han var altså anderledes – det var noget med hans øjne – ja der var noget over ham. »Jødernes konge« kaldte han sig – og mine soldater gjorde grin med ham og gav ham en krone på – en krone af torne – det skulle have været meget sjovt – men det var det nu ikke. Det var som blev det til en rigtig kongekrone på hovedet af ham.

Jeg var klar over, at han var noget særligt – men jeg måtte jo passe mit arbejde – ellers fik jeg jo problemer – ja det er en lang historie – men han blev altså korsfæstet sammen med to rigtige forbrydere. Vi hængte Jesus fra Nazaret i midten – det fortjente han, syntes jeg – og gav ham også et skilt, hvor vi havde skrevet »Jødernes Konge« – for der var noget kongeligt – næsten noget guddommeligt over ham.

Og så da han døde – det gjorde han allerede ved den niende time – altså midt på eftermiddagen – ja da blev det helt mørkt – solen forsvandt og der blev et jordskælv – og folk siger, at grave sprang op og det var som om hele verden rystede – men Jesus – han råbte op imod himlen; »Fader – i dine hænder betror jeg min Ånd!«

Og det var – ja jeg lyver ikke – det var som kom der en hånd – en vind – et varmt lysglimt – eller var det bare en due – det var altså som om Gud kom og tog ham med sig – og han døde – jeg stod jo selv og så på det.

På en eller anden måde blev det klart for mig at det som skete hele tiden havde været meningen. At selvom det var ondt, så var det noget, som skulle ske – så var det, som om han gik i døden i stedet for andre. Ja nu lyder det godt nok stort – meget stort – men det var, som gik han i døden for hele menneskeheden.

Lyder det sært?

Fortæller Det gør det jo sådan set – men jeg tror, at du har ret – det var det, som skete.

Soldat Ja – og så var det, at jeg sagde til mig selv – og det er jeg blev et ved med at gentage for mig selv – så var det, at jeg sagde: »Sandelig – den mand var Guds søn.!«

Men nu må jeg altså videre – pligterne kalder – men jeg skal snart hjem til min familie – det bliver godt nok dejligt at se dem igen – jeg tror, at vil fortælle dem om denne mand. Kan I have det så godt. Farvel.

Fortæller Farvel – og tak for din beretning.

Forklarende fortælling

Tjaa – hvad er der at sige til sådan en beretning. Der er vel bare det at sige, at soldaten jo havde så inderlig ret i det, som han synes og mente, at han så.

At her var et menneske, som var mere end et menneske – et menneske, som også var Gud. Og denne Gud og mand

elskede mennesket – elskede os – så højt, at han var parat til at gå i døden for vores skyld – at han på den måde tog vores skyld med sig ind i døden mørke. Han var sammen med os i livet – han vandrede sammen med os og hjalp de folk, som han mødte – det har vi hørt om her de andre morgener.

Og nu fulgte han altså efter mennesket helt ind i dødens og gravens mørke - for også at have været der.

Endnu engang må vi give Jesus ret, når han siger, som jeg før har nævnt;
»Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

Her kunne vi have udvidet hans ord og tilføjet; »Jeg er med jer alle dage og alle steder indtil verdens ende.«

Amen

Bøn + fadervor

Salme: nr. 117/156, Nu ringer alle klokker mod sky

Aftenandagt

Spejderlejren, den...

Kære Jens

Så er der atter livstegn her fra spejderlejren. Du kan tro, at vi rigtig nyder spejderlivet. Men vi laver også en masse spændende ting. Blandt andet bygger vi med rafter. I dag har vi bygget et tårn. Fire høje rafter i jorden og så tværpinde på. Vores platform er næsten 3 meter over jorden. Heroppefra er der god udsigt over lejrpladsen.

Da vi satte de fire høje rafter i jorden, kom jeg til at tænke på det, vi hørte til morgenandagt i dag. Vi hørte nemlig om korsfæstelsen af Jesus. Det var altså en barsk historie. Jeg synes det er helt vildt brutalt at henrette folk ved at korsfæste dem. At hænge folk fast på et kors ved at banke søm ind i deres hænder og fødder så de langsomt kan forbløde. Det må have gjort afsindigt ondt. Og så at være udsat for det helt uden grund, som Jesus var. Han havde ikke gjort noget galt. Ikke slået ihjel eller lignende. Han havde kun gjort gode ting for andre mennesker. Helbredt dem og så videre.

Ja han lod sig jo nærmest korsfæste frivilligt. Lod sig korsfæste for andres skyld. Hvilken kærlighed til andre mennesker, at man vi gå i døden for dem. Jeg kan da godt gøre noget for andre mennesker. Dele min madpakke henne i skolen med en, som har glemt sin. Hjælpe mor, far eller andre med forskellige ting, selvom jeg så måske går glip af noget andet.

Men at ofre livet. Det er helt vildt. Og gøre det for min og alle andres skyld. Tage straffen for alt det, vi gør galt. Det er kærlighed, der vil noget.

Nå. Jeg må vist til at slutte nu. Vi skal lige have gjort nogle »banana split« klar til lejrbalet. Du ved, bananer fyldt med rosiner, chokolade og indpakket i stanniol. Og så bare 5 minutter ind i gløderne. Det er guf. Rigtig spejderguf.

Med stor spejderhilsen

Søren

Morgenandagt

Godmorgen

Vi vil starte med at ønske for hinanden og for dagen som ligger foran os;

Må din vej gå dig i møde
 Og må vinden være din ven.
 Og må solen varme din kind.
 Og må regnen vande mildt din jord.
 Indtil vi ses igen;
 Må Gud holde – holde dig i sin hånd!
 Amen
 (Vers fra den gælliske kirke)

Salme: nr. 86/ 96, Se nu stiger solen.

Dialog

Fortæller Så er det den sidste morgen her på lejren – og den sidste morgensamling. Vi har mødt nogle mennesker, som har oplevet noget stort – og på samme tid har vi fulgt noget af turen, som Jesus gik. Men vi er jo så at sige ikke kommet uden for Israels grænser endnu. Hvordan er det egentligt gået til, at vi her flere tusinde kilometer borte og omkring 2000 år senere stadig kan høre de her beretninger om Guds Søn, som vandrede rundt i verden og mødte mennesker.

Til at hjælpe med at give os en forklaring herpå har jeg inviteret en meget vigtig person – en af hovedpersonerne – og jeg vil derfor byde velkommen til Paulus – brevskriver og borger i det romerske rige.

Velkommen og tak fordi du tog turen – du ved noget om, hvorfor vi kan sidde her i det kolde nord og høre beretningerne om Jesus – om dengang Gud blev menneske og gik iblandt mennesker for at gøre Guds rige synligt.

Paulus Ja – det er på en måde korrekt – og tak for indbydelsen – der er godt nok lang vej. Jo – det er på en måde korrekt, at jeg ved, hvordan budskabet nåede uden for Israels grænser. Men jeg ved altså ikke, hvordan det nåede helt herop – for jeg har aldrig været her før?

Fortæller Men hvordan nåede det så da uden for Israels grænser.

Paulus Ja faktisk er jeg ikke særlig stolt af den historie – og det selv om jeg spiller en hovedrolle – for det begyndte med at jeg var den store skurk – ja det er slet ikke godt – jeg kunne have lyst til at springe begyndelsen over.

Fortæller Det må du helst ikke – vi vil gerne have det hele med.

Paulus Okay da – nu skal I så høre. Jeg er både borger i romerriget – men også jøde – og jeg kunne se, hvordan den her nye gruppe indenfor jødedommen havde fremgang overalt. De fortalte om, at Gud var blevet menneske, nemlig Jesus fra Nazaret – hvordan han var blevet korsfæstet, men havde besejret døden og var opstået til liv på ny – og nu skulle hans disciple sendes ud i verden for at fortælle det til alle og ændre forholdene i hele verden.

Det var jo noget rod det hele – mente jeg - og det skulle blive løgn. Altså bestemte jeg mig for at være med til at bekæmpe dem – overalt – jeg meldte dem til romerne, så de kunne blive sat fast – nogle gange slået ihjel.

Og så var det, at jeg var på vej til udlandet for at forfølge dem der. Jeg havde hørt, at de var dukket op i en af de store byer i nabolandet Syrien – i Damaskus.

Det må stoppes, tænkte jeg – ellers går alting galt – og jeg fik et brev med fra vores ledere i Jerusalem at jeg var en slags godkendt forfølger af dem, som troede på denne Jesus – så jøderne

i Damaskus skulle hjælpe mig.

Fortæller Nu er jeg helt forvirret – jeg mente ellers, at du var næsten det modsatte – at du faktisk var med til at udbrede kendskabet til Jesus – altså på den gode måde.

Paulus Ja – ja - det kommer – hør nu efter.

For der på vejen, som vi gik - der blev jeg pludselig standset af et voldsomt lys – det var ligesom en lysekspllosion – en kæmpe projektør. Jeg blev altså rædselsslagen og troede min sidste tid var kommet – så jeg faldt om på jorden.

Men så var det, at jeg hørte hans stemme.

Fortæller Hvis stemme?

Paulus Jeg hørte Jesus tale til mig – og jeg så, at han var i lyset. Han sagde, »Saul – Saul – ja det hed jeg før – Saul, hvorfor forfølger du mig!«

»Hvem er du?« – fik jeg fremstammet. »Jeg er Jesus, som du forfølger! Men rejs dig og gå ind i byen, så vil du få at vide, hvad du skal gøre!«

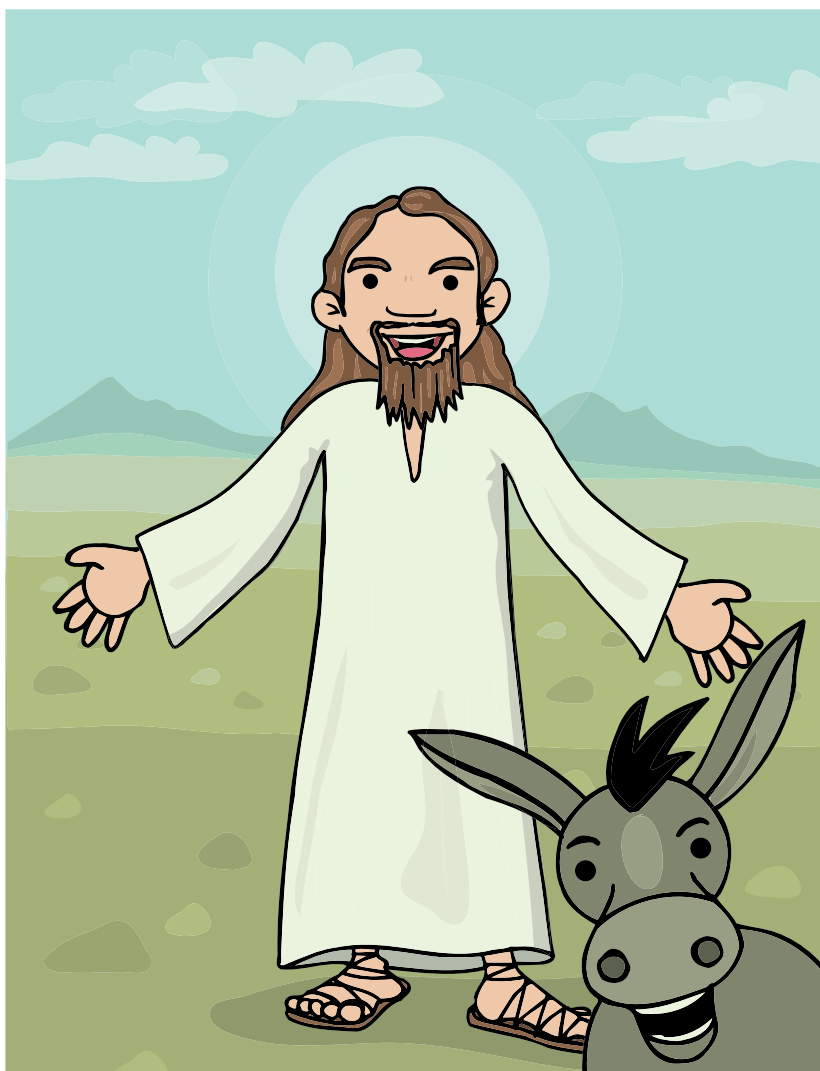
Og så var lyset borte.

Jeg var et stort spørgsmålstegn, kan I nok forstå – så passede det måske alligevel det med Jesus – og her forfulgte jeg dem, som troede på ham – men jeg var i syv sind – og dertil kommer, at jeg nu var blevet blind – jeg kunne ikke se en hånd for mig – alting var i mørke. Så jeg famlede mig vej til byen og en af mine medrejsende hjalp mig.

Men der inde i byen havde Jesus på samme tid talt til en af dem, jeg var ude efter. Ananias – han var en af de disciple, som var begyndt at fortælle.

Jesus sagde til ham, at han skulle gå hen i det og det hus og spørge efter Saul fra Tarsus, og når du møder ham, skal du lægge dine hænder på hans øjne, for han kan ikke se.

Jeg var jo allerede berygtet, så det turde han da ikke – han skulle ikke risikere sit liv.

Men Jesus sagde til ham – gør nu, som jeg siger – og så gjorde Ananias det – med bævende hjerte. Og for så at gøre en lang historie kort, så fandt han mig, lagde hænderne på mine øjne og Gud gav mig synet tilbage. Og han fortalte, hvordan Gud havde sendt ham og at jeg skulle hedde Paulus og blive en apostel – en udsending for Gud i stedet for at forfølge ham.

Var det ikke stort – det synes jeg godt nok – tænk sig – at kunne se igen. Hvor dejligt.

Og så kan det jo nok være, at jeg var blevet overbevist om, at det, jeg før havde gjort, at det var forkert – og nu begyndte jeg så at prædike om denne Jesus, som jeg altså selv havde mødt og set.

Og nu var det de gamle jøders tur til at blive forvirrede – for det var jo ikke just det ry, jeg havde. Så nu var det pludselig dem, som besluttede, at jeg skulle slås ihjel. Men nogle af de andre kristne hjalp mig med at flygte – de firede mig ned af bymuren i en kurv i ly af natten uden at nogen så mig, så jeg kunne komme væk.

Og siden dengang har jeg rejst rundt til alle de små og store byer i Tyrkiet, Grækenland og hvad det ellers hedder – samlet folk og fortalt om den opstandne Jesus, altså ham, der blev levende igen – og alle steder har Gud været med mig – så der er kommet små kirker – som hele tiden bliver større, for nye kommer til.

Og så har jeg holdt forbindelse med dem ved at skrive breve frem og tilbage – Det er rigtig fint. Ja det hele er bare så stort – det kan simpelthen ikke standses.

Det bekræftes jo også af, at I sidder her og har en kirke lige her, hvor I hører om Jesus fra den lille by Nazaret – at han er Guds Søn, som gør alle ting godt.

Men nu må jeg altså af sted igen – for der er stadig væk byer, som jeg ikke har besøgt – og jeg har lovet Gud at blive ved hele mit liv. Kan I have det så godt!

Fortæller Ja – tak – og i lige måde. Og god tur på rejsen.
Og mens Paulus igen drager af sted vil vi synge;

Salme: nr. 155/176, Du som gir os liv og gør os glade.

Forklarende fortælling

Så fik vi lidt af forklaringen på, hvordan det kan gå til, at vi sidder her til gudstjeneste og kan høre om Jesus, Guds søn.

Budskabet er simpelthen blevet overbragt fra mund til mund
– fortalt videre fra menneske til menneske.

Sådan har det altid været og sådan må det altid blive – også ind i fremtiden – vi skal fortælle videre.

Ja, hvis vi tænker over det – og prøver at huske tilbage bare i den her uge – så har de mennesker, vi har mødt – så har de alle sammen hørt om Jesus på den ene eller anden måde. Og det er det, som har sat dem i gang.

Johannes Døberen havde hørt om ham og han vidst, at han skulle forberede at Jesus kom, så da han dukkede op og ville døbes – så vidste Johannes, hvem det var.

Peter – fiskeren – ja Jesus stod der ved bredden en morgen og sagde, at de skulle fiske igen og han fik en kæmpe fangst - og derefter fulgte han Jesus.

Drengen med madpakken havde hørt rygterne, som gik om Jesus – derfor ville han se ham – og sikke en oplevelse han fik.

Pigen, som var syg – det var hendes far, som havde hørt om, at Jesus kunne hjælpe – så han gik til ham – og pigen fik hjælp.

Og soldaten – ja også han mødte Jesus – for han skulle stå for korsfæstelsen – og han kunne se, at Jesus ikke var en forbryder – men offer for ledernes ondsindede snak. »Sandelig den mand var Guds Søn,« som han sagde. Og det glemte han aldrig – det er jeg vis på.

Og nu endelig Paulus her til sidst – sådan at gå fra at være forfølger til at være forkæmper – sikke fint og stort det var.

Fra mund til mund gik beretningerne om Jesus – om det store, som han kunne – om Guds søn, som døde men opstod fra de døde på ny for at kunne være hos os altid - og for at kunne give evigt liv til dem, som hører til hos ham.

Det betyder, at vi må tro, han er med os her på lejren – men det betyder også, at vi må tro, at han er med os og passer på os – når vi forlader denne lejr – når vi skal hjem og evt. af sted på mere ferie - eller hjem til vores familie – til vores hus for at holde mere sommerferie.

Måske – hvis vi har øjne og øre åbne – måske kan det gå os, som det gik de personer, vi har mødt her på lejren – måske vi selv kan møde ham – eller opleve noget, som er stort. Så er det som er han pludselig ved vores side for at hjælpe os – for at gøre os raske – for at velsigne de dage, vi lever – velsigne dem med alt godt.

Det skulle I prøve at have øjnene åbne for!

Bøn + fadervor

Salme: nr. 148/143, Dejlig er jorden

Aftenandagt

Spejderlejren, den...

Kære Jens

En sidste hilsen her fra spejderlejren. I morgen er det slut. Så skal vi alle hjem igen. Mange skal på ferie med deres forældre. Jette og hendes familie skal helt til USA. De skal flyve i 8 timer. Det er godt nok en lang tur.

Til morgenandagt hørte vi også om en person, som var på en rigtig lang tur. Det var ham Paulus. Du har garanteret nok hørt om ham i kristendomstimerne. Det var ham, der til at begynde med forfulgte Jesu tilhængere efter hans død og opstandelse. Paulus sladrede til romerne om de første kristne, så romerne kunne fængsle dem. Ja, nogle af de første kristne blev endog slået ihjel af romerne på grund af deres tro.

Men så var det, at Guds lyn ramte Paulus. Og Jesus fortalte Paulus, at nu skulle han være apostel. En udsending fra Gud i stedet for en forfølger. Og det blev Paulus så.

Paulus fortalte beretningen om Jesu liv, død og opstandelse videre til andre. Fortalte, at Jesus var Guds egen søn. Jesus var Guds kærlighedserklæring til os mennesker. Og det skulle folk så fortælle videre til andre. Som igen kunne fortælle det videre til nye folk.

Og sådan er det gået år efter år. Rundt i hele verden. Også her i Danmark. Også her bliver det fortalt. Og vi skal fortælle beretningen videre. Fortælle, at vi er Guds børn. Fortælle, at vi skal bringe Guds kærlighed ud i verden.

Jeg kan huske, at jeg ovre i skolen så et billede af Jesus. Det var en skulptur, hvor Jesus stod og så ud i rummet med milde, kærlige øjne. Men skulpturen var lidt mærkelig. For Jesus havde ingen hænder. »I er mine hænder« stod der på skulpturen. Det var Jesu ord.

Det er os mennesker, der skal gøre det gode overfor hinanden. På den måde er vi Jesu hænder. Det synes jeg er en dejlig tanke. At jeg er elsket af Gud og at jeg er Guds medarbejder her på jorden.

Nu må jeg til at slutte. Vi skal vist have noget pakket sammen i aften, så vi er klar til afrejse i morgen. Jeg glæder mig til at se dig igen. Så skal jeg fortælle meget mere fra sommerlejren.

Med stor spejderhilsen

Søren

Velkommen til gudstjeneste.

Nåde være med jer
og fred fra Gud, vor Far,
og Herren Jesus Kristus.

Salme: nr. 161/ 191, Himmelbuens Herre.

Dialog

Fortælleren Velkommen igen. Vi skal nu fejre gudstjeneste sammen – vi skal bede til Gud, vi skal synge –og vi skal også – tror jeg – møde endnu en person, som har oplevet noget stort.

Peter *kommer gående i sine egne tanker ind fra den ene side – kigger ned – siger – (kan vi efterhånden høre);*

Skal - skal ikke – skal – skal ikke – det er på en gang let – og så er det alligevel svært – for hvor fører han os hen – hvad sker der mon – *standser nede foran stadig eftertænksomt og for sig selv* – men det var lige godt fantastisk det, vi var vidne til. Jo. Han må altså være Guds søn – ellers kunne han ikke.

Fortæller Ja – undskyld jeg afbryder din tankerække – men hvad er det, som du har oplevet – ja hvem er du egentlig – mit navn er XXXXX – og det her – det er en masse spejdere. Kunne du måske fortælle os lidt om det, som du har oplevet.

Peter Ja – undskyld – og goddag – mit navn er Simon – ja det vil sige, jeg har lige mødt en, som vil at jeg skal hedde »Peter« – for det betyder »klippe« – sagde han – og jeg skal være en klippe, siger han – det forstår jeg godt nok ikke helt – men ---

Fortæller Men hvad skete der, siger du.

Peter Jo, nu skal I høre – det var godt nok stort – nu skal I høre. Jeg er jo altså fisker – ja det er i Genezaret Sø jeg fisker – og så havde vi ligget ude hele natten og fisket – og ikke fanget så meget som en eneste lille bitte aborre – det var godt nok surt og vi var godt nok trætte.

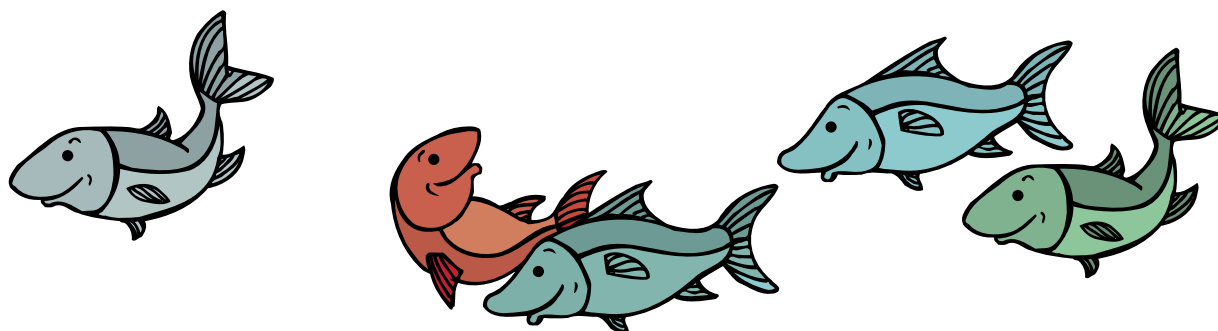
Så da vi var kommet ind til land – så står der den her mand – ja ingen af os havde set ham før – han stod og talte til en hel flok, som åbenbart var interesseret i det, han havde at fortælle. Og så var det, at han sagde til os; Prøv og sejl ud igen og kast garnene ud en gang til.

Ja – jeg skal være helt ærlig – jeg protesterede – vi havde jo lige været af sted hele natten – egentlig gad vi vist ikke mere lige den dag – vi var trætte og ville vel gerne have noget at spise først.

Men der var ligesom noget over ham – og vi gjorde det – det gjorde vi altså. Og så skete det – ja det var godt nok stort – ja jeg har aldrig oplevet noget lignende.

Fortæller Hvad skete der, siger du?

Peter Der skete simpelthen det, at da vi kastede vores fiskegarn ud i vandet – ja sådan som manden havde sagt, at vi skulle gøre – ja så blev de lynhurtigt helt fulde af fisk – så mange var der, at vi næsten ikke kunne trække garnene ind – og vi kunne slet ikke have alle fiskene i vores

egen båd – så vi kaldte på Jakob og Johannes, så de kunne komme og hjælpe.
Jamen - det var bare alt for meget – det var helt fantastisk – og jeg blev så flov over, at jeg havde protesteret, at jeg skyndte mig hen til ham, da vi igen kom i land og sagde undskyld – og at jeg var en forfærdelig mistroisk mand, som han ikke skulle regne med.

Men så sagde han, at det var helt i orden – men at for eftertiden, så skulle jeg ikke længere fange fisk – men mennesker – at jeg skulle følge ham – være hans discipel.

Jeg var godt nok i tvivl – det var derfor jeg sagde det der; skal – skal ikke – skal – skal ikke. Men nu, hvor jeg har fortalt jer om det, så er jeg slet ikke længere i tvivl.

Ja faktisk er der sådan en magt i hans ord, at jeg bare gør det – og det selv om vi lige havde fanget alle de fisk – men så kan de komme nogle andre til gode – jeg har nu et andet arbejde – jeg skal følges med Jesus – han er Guds søn – jeg ved det - jeg skal være med til at hjælpe ham med at gøre Gud kendt blandt mennesker.

Og var det med fiskene noget stort – ja så er den opgave nok endnu større. Det forstår jeg nu - Det kan du nok forstå!!

Fortæller Joe – det kan jeg da – men det er nu lettest at forstå det med alle fiskene – det må jeg sige.

Peter Ja – okay – nå men jeg må også videre – jeg skal jo ikke blive alt for meget bagefter de andre disciple.
Farvel – skal jeg hilse?

Fortæller Hilse?? – hilse hvem?

Peter JA Jesus selvfølgelig.

Fortæller Nåh ja – hils du endelig ham – og farvel.

Salme: nr. 187/ 198, Lille Guds barn, hvad skader dig.

Trosbekendelsen

Lad os rejse os og bekende vor kristne tro

Vi forsager djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, himmelens og jordens skaber, og på Jesus Kristus hans enbårne søn vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, en hellig almindelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv.

Amen.

Forslag til »prædiken«

Og sådan gik det altså til, at Jesus fik sine første disciple. Og de gik ud i landet og Jesus fortalte om Guds rige – og gjorde godt iblandt mennesker – så gudsriget kom til stede.

Peter og de andre 11 – for Jesus udvalgte 12 i alt – de blev sammen med ham – de hjalp ham – og de lærte om det, som han sagde. De var hans elever. De fulgte ham helt til Jerusalem og gik lige bag efter ham under indtoget, hvor Jesus red på æslet og byens folk hyldede ham som en konge.

Jesus blev ved med at tro på Peter – selv om han havde sine fejl – han blev ved med at kunne bruge ham – og til sidst sendte han sine elever ud i verden for at fortælle om alt det, som de havde hørt og oplevet sammen med Jesus.

»Mig er givet al magt i himlen og på jorden,« sagde Jesus, »Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple i det I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.«

Og Peter gik ud – han kom til det, som dengang var verdens hovedstad - til Rom – der skabte han den første kirke og blev denne kirkes første pave – første overhoved. Det var lidt andet end at være fisker – kan I tro. Og som Jesus kunne bruge Peter, sådan kan han bruge alle mennesker – også os.
Amen.

Bøn + fadervor

Salme: nr. 164/202, Menneske, din egen magt.

